Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 85 (5819)

Marți 6 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ASTĂZI SE INAUGUREAZĂ LA GRENOBLE

Ediția jubiliară A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

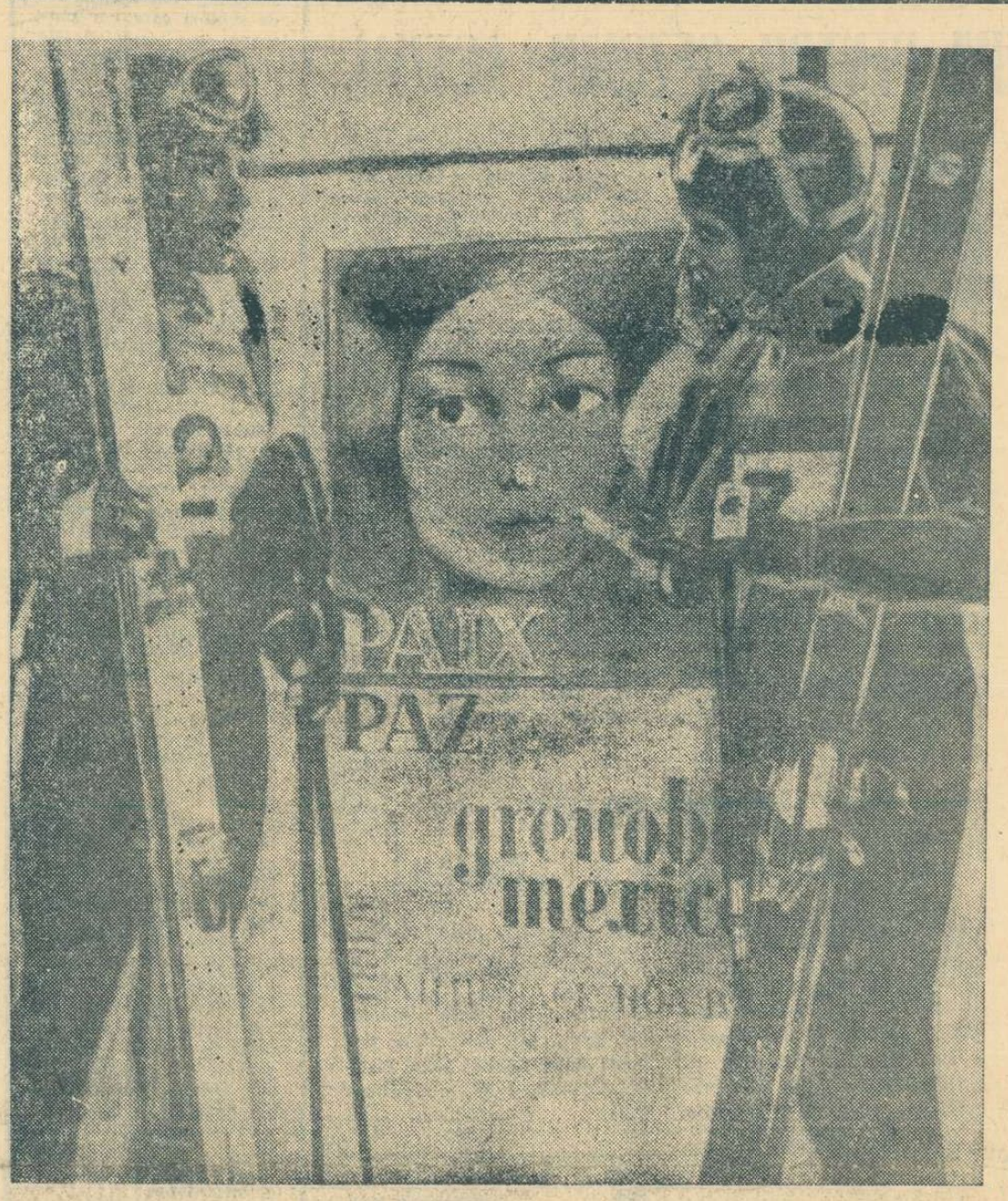

Două stele ale schiului alpin feminin așteptîndu-și rîndul în stația de schi-lift, la Chamrousse: reprezentanta nr. 1 a Franței, Marielle Goitschel (stînga) și speranța Canadei, Nancy Greene. Fundalul de decor îl oferă afișul proclamînd idealurile de pace și prietenie care stau la baza Jocurilor Olimpice.

Telefoto: UPI—AGERPRES

FLACĂRA OLIMPICĂ — PE ULTIMII KILOMETRI

Flacăra Olimpică a sosit duminică la Aix-les-Bains, ultima etapă înaintea plecării la Grenoble. Ea a fost purtată pe ultimii kilometri de fostul recordman al Franței în probele de 5000 și 10 000 m plat, atletul Robert Bogey, și de canotorul Claude Pache. Flacăra olimpică a plecat luni dimineața spre Grenoble, urmînd să fie purtată de-a lungul a 70 km de numeroase ștafete.

DE LA TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

PANȚURU—NEAGOE, RECORDMANI AI PÎRTIEI LA ALPE D'HUEZ

În sfîrșit, sportivii nu se mai pot plînge din cauza unui program pe care îl consideră adecvat mai degrabă copiilor! La Alpe d'Huez ei sînt nu numai lăsați să se culce cînd vor, dar au de efectuat și antrenamente. Și încă dintre cele mai dure, în nocturnă, deoarece chiar disputele olimpice se vor desfășura la lumina reflectoarelor.

Azi, cuplul PANȚURU-NEAGOE ne-a produs o mare bucurie, pe care ne grăbim să v-o împărtășim și dv.: au doborît recentul record al pîrtiei, pe care îl stabilise celebrul cuplu italian Eugenio Monti-De Paoli.

Mărturisim că în primele coboriri, cînd Monti și coechipierul său spulberaseră recordurile la Alpe d'Huez, ne puneam sincer întrebarea ce vor putea face mai mult sînăienii noștri Dar iată că după acomodarea cu pîrtia, departe de a se fi resemnat, ei s-au instalat în fruntea plutonului de ași al bobului de două persoane. Isprava s-a petrecut astă-noapte (duminică spre luni) după orele 22, cînd s-au efectuat primele două coborîri din ultimele patru permise înainte de concurs. La o oră cînd alți sportivi aflați acasă urmăreau programul la televizor sau luau masa de seară, Panțuru și Neagoe, deși încă răciți și cu puțină febră, au coborît vertiginos în prima manșă, realizînd timpul de 1:11,14, vechiul record al echipajului Monti fiind de 1:11,70. În cea de-a doua manșă, sportivii noștri s-au comportat la fel de bine, încheind parcursul în timpul de 1:11,17, și aceasta sub vechiul record, totalizînd astfel — în cele două manșe — timpul de 2:22,31. Această cifră i-a instalat pe sportivii români în fruntea clasamentului ce s-a alcătuit după antrenament.

Cuplul Panțuru-Neagoe a fost urmat de echipajul R. F. a Germaniei, pilotat de Floth (2:22,72), Austriei, pilotat de Thaler (2:23,89), S.U.A. 2:24,31, Angliei, condus de campionul olimpic Nash (2:24,89). Italianul Monti a realizat în prima manșă 1:11,98, iar în cea de-a doua s-a răsturnat la ieșirea din ultimul viraj, fiind cronometrat totuși cu timpul de 1:13,24. Ultimele două manșe au loc luni seara (N. R. ieri), după care pîrtia se va închide pînă miercuri, cînd va începe concursul.

Din cauza timpului călduros, prima plecare oficială se va da miercuri la ora 20.

Panțuru și Neagoe se pregătesc pentru start.

TRIUMFUL SPORTURILOR ZĂPEZII

Este unanim recunoscută tradiția de frumusețe ca și frumoasa tradiție a Olimpiadelor antice, al căror spirit s-a dovedit răzbătător peste vreme, păstrîndu-și — într-o lume atît de agitată — lăcașul lor de liniște și menținînd proaspătă speranța unei păci trainice și universale, vestită văzduhului de trîmbițași, la patru ani o dată, așa cum se va întîmpla mîine (N. R. astăzi), în piața Concordiei din Grenoble.

Sîntem însă uneori nedrepți excluzînd din acest for al olimpismului contribuția contemporană care, chiar dacă s-a născut printr-o extensiune a ideii clasice, nu este de loc mai prejos decît premergătoarele jocuri din Olimpia, încărcate de aurul glorios al trăiniciei.

Olimpiada Albă, inițiativă derivată desigur, dar cu personalitate proprie, bine definită, constituie o replică demnă a lumii sportive internaționale de azi.

Nu trebuie uitat că, potrivit istoriei, sporturile de iarnă, în ciuda caracterului lor utilitar și a unei existențe multimilenare, nu reușiseră să depășească, la finele secolului trecut, granițele înghețate ale Nordului Europei ori pe cele — și mai izolate — ale marilor înălțimi. Concludem deci că însăși ideea grupării acestor discipline sub stindardul olimpic — cu 44 de ani în urmă — a însemnat un act de curaj.

Așezarea probelor în programele diverselor sale ediții s-a înfăptuit cu oarecari zguduiri, din ce în ce mai multe discipline, de la cele individuale la cele de echipă, cerîndu-și dreptul la aerul olimpic. Nu trebuie uitat că, deși notăm edițiile olimpice de iarnă începînd din 1924, de la Chamonix, încă din 1908, jocurile de vară, desfășurate în iulie, la Londra, au avut o replică sau continuare, cum vrem să-i spunem, în octombrie, cuprinzînd boxul, fotbalul, hocheiul pe iarbă și patinajul pe gheață artificială la „Prince Skating Club" cu participare masculină (21 de persoane), feminină (7 prezențe) și de perechi, provenind din 6 țări diferite, dintre care două de dincolo de Ocean (Argentina și S.U.A.). Ediția de la Anvers (1920) îmbogățește programul dedicat sporturilor iernii cu un turneu de hochei pe gheață disputat de 7 formații reprezentative.

Baronul de Coubertin, el însuși, își mărturisește în ale sale „Memorii olimpice" dorința de a include Olimpiadelor sporturile albe, cu toate obstacolele care au întîmpinat proiectul său. La Lausanne, în 1921, Congresul olimpic a dezbătut chiar această chestiune în cadrul unei „Conferințe consultative asupra sporturilor de iarnă", înscrisă pe ordinea de zi. De necrezut: scandinavii se opun ideii (ei avînd încă din 1900 Jocurile nordice), și aceasta, în ciuda unei supremații necontestate în ordinea disciplinelor sportive de iarnă.

În tot acest timp, ca și în următoarele două decenii, sporturile iernii se consolidează, își cîștigă noi adepți și se desfășoară într-o admirabilă ambianță de amatorism.

Ideea mai veche a integrării lor în Olimpiade avansează, dar apar dificultățile tehnice (baze sportive necorespunzătoare).

„Săptămîna sporturilor de iarnă" de la Chamonix (1924) beneficiază de patronajul Comitetului Internațional Olimpic, dar nu de titulatura de Jocuri Olimpice (peste un an reuniunea de la Chamonix avea să fie declarată oficial Olimpiadă). De atunci, anul olimpic se inaugurează prin competițiile hivernale. Independente față de Jocurile de vară, începînd cu organizarea, olimpiadele albe și-au cucerit dreptul la viață într-un mod pe care Pierre de Coubertin l-a exprimat atît de bine cînd a spus, la Praga, în 1925, cu prilejul Congresului C.I.O.: „Jocurile de iarnă sînt o victorie completă".

La Grenoble, ele vor scrie, în aceste zile, o nouă pagină glorioasă în istoria sportului omenirii contemporane.

Emanuel VALERIU

Grenoble, 5 februarie.

VENIND DIN ELVEȚIA

BIATLONIȘTII ROMÂNI AU SOSIT LA AUTRANS

Echipa noastră printre favorite

G. CARABELA

Din delegația sportivilor români, participanți la cea de-a X-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, cel mai lung drum a fost străbătut de biatloniști. El a început încă anul trecut, la Novosibirsk, i-a purtat apoi pe meleagurile înghețate ale Scandinaviei și în alte părți, unde au avut loc concursuri de verificare. Ultima „escală" a fost localitatea elvețiană Linthal. Aici, maeștrii alergării pe schiuri și ai tirului precis au luat parte la ultimele întreceri preolimpice.

Luni dimineața, un autobuz special i-a adus pe biatloniștii români, împreună cu colegi de întreceri din alte echipe, la Autrans.

Sportivii noștri s-au instalat în satul olimpic, fiind primiți cu mult interes, ca urmare a bunelor rezultate înregistrate în acest sezon. Specialiștii indică echipa română printre favorite la locurile fruntașe.

La întrecerile de biatlon ale ediției jubiliare a Olimpiadei albe țara noastră ar fi reprezentată de GH. VILMOȘ, N. BĂRBĂȘESCU, I. ȚEPOSU, I. CIMPOIA și C. CARABELA.

Pînă la zilele concursurilor (luni 12 februarie — proba individuală; joi 15 februarie — ștafeta), biatloniștii români își vor continua cu rigurozitate programul de pregătire. În rîndul sportivilor noștri domnesc optimismul și buna dispoziție. Ei sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru a avea o comportare cît mai frumoasă la marea întrecere a sporturilor iernii.

PROGRAMUL ZILEI

Festivitatea de deschidere	Stadionul Provizoriu ora 16		ora 16
GRUPA A			
Cehoslovacia — S.U.A. U.R.S.S. — Finlanda	Stade de glace ora 18,30 Stade de glace ora 22	Cehoslovacia U.R.S.S.	
Canada — R.F.G.	Patin. Municipal ora 23	Canada	

Coloanele, de la stînga la dreapta, reprezintă: 1. Competiția; 2. Locul de desfășurare și ora; 3. Favoriții; 4. Transmisiile la televiziunea română.

ȘCOALA — PRINCIPALA PEPINIERĂ A VALORILOR SPORTIVE!

PE TEME ACTUALE

Sportul școlar din țara noastră tinde să se transforme — cum este și normal — în principala pepinieră de valori pentru sportul românesc de performanță. Acest adevăr s-a făcut simțit, îndeosebi, în ultima vreme.

Este demn de relevat efortul Ministerului Învățămîntului care a instituit un sistem competițional mai aproape de actualele cerințe, de particularitățile de vîrstă ale elevilor noștri. Prezența separată în cadrul unui asemenea program a unor campionate pentru școlile generale, licee de cultură generală și școli profesionale trebuie apreciată ca un pas înainte pe calea atragerii — la un mod și mai eficace — a tineretului studios în săli și pe stadioane. Din însemnările noastre și folosind unele date culese chiar de la organele de resort ale Ministerului Învățămîntului, se vede limpede că în anul care a trecut campionatele școlare au atras, pe primul plan al întrecerilor, elevi și echipe ale unor licee care n-ajunseseră încă să se afirme pe plan republican (Liceul „Papiu Ilarian" — Tg. Mureș, Liceul „Gheorghe Lazăr" — Sibiu, Liceul nr. 2 Rîmnicu Vîlcea, Liceul „Petru Rareș" — Piatra Neamț etc.). Posibilitatea ca în campionatele școlare să fie prezente reprezentative formate exclusiv din sportivii aceluiași liceu, și nu selecționate școlare orășenești, iată o clauză care a sporit interesul față de principala competiție adresată elevilor noștri.

Se apreciază, de asemenea, că în atletism media primilor cinci clasați la campionatele republicane școlare a crescut valoric, că elevii au reușit să doboare pe lîngă recorduri școlare și multe recorduri de juniori.

O deosebită importanță s-a acordat fotbalului, disciplină sportivă mult îndrăgită pretutindeni în masa de elevi. Deși tîrziu, oficializarea unui campionat școlar de fotbal a creat un impuls spre calitate. *Părerea că școala este singura în măsură să contribuie substanțial la redresarea valorică a fotbalului nostru cîștigă tot mai mulți adepți, un larg credit.*

Nu este, în același timp, lipsită de semnificație nici observația că participanții la finalele campionatelor republicane de juniori, la jocuri sportive, au fost în proporție de sută la sută elevi și eleve.

S-au impus, sub raport valoric, și reprezentanții școlilor sportive, aceste prețioase nuclee ale performanței. Specialiștii noștri afirmă, de pildă, că la volei și baschet, valoarea întrecerilor finale ale concursurilor republicane rezervate tinerilor din aceste școli a depășit chiar și pe aceea a unor partide din campionatele diviziare. Reprezentanții școlilor sportive au cucerit nu mai puțin de 40 titluri de campioni de juniori ai țării la natație, 19 la atletism și 12 la gimnastică. Pentru natație și gimnastică se poate face mențiunea că marea majoritate a elementelor de perspectivă activează în aceste școli.

Iată cîteva cifre și date care sînt suficient de edificatoare pentru a demonstra posibilitățile ce le oferă școala, în direcția consolidării sportului nostru de performanță. Asemenea cifre ca și altele au fost amintite recent cu ocazia lucrărilor ședinței Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Cu același prilej, însă, s-a relevat faptul că în ceea ce privește crearea unor premise și mai concrete pentru dezvoltarea sportului în școală, realizările sînt încă modeste, iar eforturile unor organe și organizații încă anemice. Profesoara *Maria Login*, directoare în Ministerul Învățămîntului, arăta de pildă — referindu-se la școlile sportive — că din rețeaua de 55 de asemenea școli, numai 16 sînt independente, avînd buget propriu, în timp ce restul funcționează ca secții pe lîngă licee de cultură generală. În asemenea condiții, școlile sportive nu se pot dezvolta uniform. Unele — foarte puține, din păcate — Școala sportivă nr. 2 din București, Școala sportivă din Reșița, Școala sportivă din Brașov și alte cîteva — sînt deja capabile să crească elemente în măsură să alimenteze loturile republicane de juniori, tineret și chiar de seniori. Dar, în marea lor majoritate, aceste școli n-au reușit să ridice elemente nici măcar pînă la nivelul unor performanțe regionale. Și o asemenea stare de lucruri se perpetuează.

Care să fie cauza? Lipsa de sprijin acordată școlilor sportive de elevi, asociată cu indi-

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)